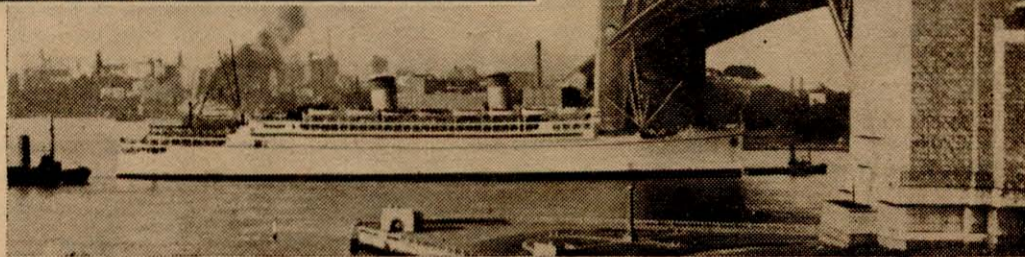

*Komu najprej veselo
Zdravljico, bratje! čmo zapet?
Bog našo nam deželo,
Bog živi ves slovenski svet,
Brate vse, kar nas je
Sinov sloveče matere!*

(Prešeren).

66 Gordon Street, Paddington, N.S.W. Telephone: FA 4025

:: ::

“MISLI”, G.P.O. Box 553, Sydney, N.S.W.

VAŠE NOVO DRŽAVLJANSTVO

(Govor g. R. J. F. Boyer-ja, predsednika ABC-ja, ob priliki slovesnosti naturalizacije, prevzema državljanstva, v Canberri na Australian Day 1954, ob ‘Petem kongresu o državljanstvu’).

“Rad bi Vam povedal, čim preprosteje morem, kaj pomeni in kaj ne pomeni v Vašem življenju, da ste sedaj postali polnopravni avstralski državljanji.

Predvsem, seveda, ste prisegli zvestobo naši vladarici ter ste se obvezali, da boste spoštovali zakone naše dežele. To dejstvo Vam daje nov pravni položaj, ne samo tu, ampak po vsem svetu, ter vključuje vse pravice in prednosti avstralskega in britanskega državljanstva — toda pomeni mnogo več. Po Vaši lastni volji prevzimate nase nove vdanosti, vdanost do vsega, kar avstralski narod ljubi in spoštuje. Vedite, vdanost ni samo prisega ter podelitev zakonitega dokumenta. Vdanost ne morete kupiti kot kupite novo obleko ali novo krilo. Je to nekaj, kar morate čutiti in verovati v Vas samih, kar noben zakoniti korak ne more napraviti za Vas.”

PONOS BRITANSKIH NARODOV—ZVESTOBA IN LJUBEZEN RODNI ZEMLJI

“Povedal bi torej rad nekaj, kaj pomeni sprejeti novo državljanstvo. Vsi čutimo veliko ljubezen za deželo, kjer smo bili rojeni, četudi je to ljubezen vlada te države izkoristila; in takoj bi rad povedal, da s sprejemom novega državljanstva ni treba, da pozabite Vaš narodni izvor. Nasprotno, vsi dostojni ljudje pravično prezirajo človeka, ki se sramuje svoje družine—svojega očeta in matere—ali dežele, ki ga je rodila.

Zatorej Vam rečem, ko postajate Avstralsci, da ne smete nikdar izgubiti toplino v srcu za deželo, iz katere izhajate in za ljudi v Vaši preteklosti. Oni so del Vaše zgodovine; in nihče ni dober državljan, ki se ne zaveda svojega mesta v zgodovini. Nadalje trdim, da se ne smete nikdar sramovati Vašega imena, četudi mnoga evropska imena zvenijo tuje nam Avstralcem in jih ne znamo brati. Mi Britanci imamo v naših žilah kri vseh evropskih narodov. Resnično, to je ena izmed največjih slav britanskih narodov, eno izmed dejstev, na katere smo ponosni; in kadar koli najdete med britanskimi državljanji v svetu ljudi, katerih imena jasno zvenijo francosko, nemško, češko ali po kaki drugi evropski deželi, boste videli, da je za vsakim imenom zgodovina, na katero so Britanci zelo ponosni. Mnoga tuja imena v naši deželi obstojajo iz časov, ko so predniki teh ljudi našli zatočišče v Britaniji pred političnim ali verskim preganjanjem.

Ta tuja imena preteklosti in sedaj Vaša imena, bodo nas in ves svet v naši bodočnosti vedno opominjala, da je največji ponos britanskega načina življenja—toleriranje, strpnost političnih in verskih manjšin ter gostoljubje, prijazen sprejem za vse preganjane. Da, mnogi so tu danes zbrani, ki imajo imena evropskega izvora. Sam sem eden teh; in četudi je preteklo štiristo let, odkar so oni, ki so mi dali ime, zapustili Francijo ter iskali zatočišče ter gostoljubnost v Angliji, je v meni še vedno neko čustvo za Francijo, deželo, ki mi je dala ime, toda mnogo močnejše je čutenje, ljubezen, ki me veže na deželo, ki je dala zavetje mojim prednikom pred preganjanjem.”

SPOZNAVANJE NOVE DEŽELE V OBLIKOVANJU NOVEGA NARODA

“Tako ste tudi Vi sedaj v položaju dodati stari ljubezni novo vdanost, ki ste si jo sami izbrali. Ne mislite, prosim, da ni več vrst vdanosti. Pravijo celo, da so ljudje, ki so vdani samo eni stvari, v nadlego sebi in vsakomur. Človek, ki ljubi le svojo družino, je slab državljan. Gotovo, njegova prva dolžnost je skrb za lastno družino,

“MISLI”

Registered at the G.P.O. Sydney for transmission by post as a periodical.

MAY - - - 1954

Vol. III. No. 5

ven dar je nevzgojen vse dokler si s časom ne privzgoji zanimanje in ljubezen do lastnega kraja, države in tako do svojega lastnega naroda. V resnici, še nihče ni dosegel polno pravico državljanstva, kdor si ni prisvojil zanimanje in vdanost za svojo družino.

Toda to ljubezen in vdanost si večina prisvoji postopoma, če stalno živi v svoji rodni deželi. Korak pa, ki ste ga Vi danes naredili, je zelo važen dogodek v Vašem življenju, je doživetje, ki ga ne izkusijo mnogi. Bili ste sprejeti v nov narod, ki ima zgodovino, ki ni Vaša, in ker ste to sami izbrali, imate resno dolžnost, da razumete duh Avstralije, da spoznate njeno zgodovino, in da tudi Vi sodelujete z nami v oblikovanju tega mladega naroda.”

NAŠ ODNOS DO PRESTOLA

“Mnogi izmed Vas prihajate iz dežel, ki so bile daljša leta republike in ste se sedaj znašli s kraljico. Predlagal bi, da je v prvi vrsti nujno razumeti, kako mi Britanci in ves britanski narod razume našo vladavino. Nam danes monarhija ni pojem absolutne moči preteklih stoletij, ne oblasti, ki naj bi odločala, kako naj živimo, koliko davkov moramo plačati in kdaj naj gremo v vojno. Naša kraljica je predstavnik prave demokracije, v kateri narod odloča o tem potom parlamenta. Da, ona je varuh naše demokracije in prava tajna sedanje moči britanskega prestola in ljubezni, ki jo mu izkazujemo je v tem, da ta ne predstavlja samo napredek, zgodovino in tradicijo našega naroda, pač pa najboljšo, kar je v nas. Naša kraljica ni samo potomka plemenite kraljeve rodbine, pač pa je tudi vzor angleške ženskosti, ki v svojem življenju in dolžnostih daje zgled nam vsem, kakršni si vsi želimo biti v naših najlepših trenutkih. Monarhija je—v našem angleškem smislu—naša moč, trajnost in zahtevo do naše vdanosti v glavnem v svoji dobroti.”

BRITANSKA SKUPNOST—RAZUMEVANJE ZNAČAJA DEŽELE

“Mislim, da morate tudi pomniti, da ste sedaj del britanskega občestva, katero obsega bratstvo po vsem svetu in da je Vaša naloga predstavljati najboljši tip Avstralca. Poprej sem omenil, da je del Vaše dolžnosti sedaj razumeti značaj te dežele. Upam, da boste vsi, ki ste prišli v Avstralijo, našli kako priložnost zapustiti mesta in odditi v razsežno notranost naše dežele, da boste lahko občutili njeno prostranost, njen mir, njeno prijaznost in nad vse velik občutek svobode v njenih samotah. Prav njena prostranost je napravila iz nas ljudi, kakršni smo danes. Upam tudi, da boste študirali njeno kratko zgodovino, da boste tako lahko spoštovali moč in žene, ki so napravili to deželo kar danes je. Ko potujete po naših cestah in obiščete naša mesta, bi Vas prosil, da se spomnite le kratkih sto let nazaj na one, ki so pretpeli nedoumljiva pomanjkanja, da so pripravili pot za Vas in zame; mnogi teh so umrli nasilne smrti, mnogi so poginili od žeje. To je zgodovina, na katero smo mi tukaj rojeni zelo ponosni. Naši prvi pionirji—vojaki, državniki in pesniki—so skupina ljudi, katerih slava raste iz leta v leto in če hočete pravilno razumeti to deželo, morate te ljudi sprejeti za svoje junake, kajti mnogo jim dolgujete.”

KOVANJE NOVEGA RODU

“Končno bi Vas rad opomnil, da se je tvoritev tega avstralskega naroda šele začela, in zavedajte se, kako lepo je biti pri vsakem pričetku velikih razvojev. Stvari, ki jih naredimo v prvih početkih vsakega ustvarjanja, zlasti še pri ustvarjanju naroda, se nam zdijo neznatne važnosti v času našega življenja, toda v bodočih stoletjih bodo ta imela mnogo večji pomen v morebitni usodi dežele kot pa dela naših zanamcev. Ne dvomim, na primer, da so danes v Ameriki prav tako veliki možje kot kdaj koli prej, toda imena, ki bodo ostala v ameriški zgodovini najbolj svetla, so imena kot Lincoln, Jefferson, Washington,

in to zato, ker so oni delali pri tvoritvi naroda ter postavili visok življenski standard za poznejše rodove.

Zgodovina Avstralije, da, njena zgodnja zgodovina, se še danes vedno gradi in delo preprostih mož in žena bodo v bodočih stoletjih slavili prav tako kot zgodnja preteklost starejših narodov. Vam je dana ta prednost prav kakor nam vsem, da pri tem sodelujemo. Kar koli kdo zmore, je znano le njemu, a o tem odločajo naše zmožnosti in priljubljenosti. Toda vedite, da ne boste nikoli postali najboljši državljani, če mislite, da ste s samim spoštovanjem zakonov dežele že spolnili svojo dolžnost ter si skušate pridobiti čimvečjo blagostanje in udobnost."

NAŠE DOLŽNOSTI

"Državljanstvo pomeni mnogo več. Pomeni nujnost sodelovati v odločanju javnega življenja te dežele ter polagati temelje za bodočnost s tem, da ohranjate državno in privatno življenje čisto; pomagati prostovoljno, brez nagrade onim, ki so potrebni; boriti se, da naša npravna, etična raven življenja ostane na višini; pomagati tudi, da ostane naš narod strpen, tolerant in pred vsem krepak pri obrambi svojih svoboščin, brez katerih ničesar nima svoje vrednosti.

Med tem ko doživljate to nenavadno tuje izkustvo uživati se v novo deželo in v tuje ljudi, izpolniti svojo vdanost v ljubeznijo ter zgraditi svojo lastno, osebnostno življensko pot, ja ne pozabite klica, da vse, kar danes gradimo, odloča usodo Avstralije za nekaj stoletij. Dovolj smo mladi, da oblikujemo to zemljo po svoji volji; in na Vas leži Vaš delež v tej tvorbi.

Iz naše strani smo Vam dali najboljše, kar smo imeli—veliko priljubljenost.

Dajte nam še Vi najboljše, kar imate."

JARA GOSPODA — TITOVA!

Bogate ljudi smo vedno z zavistjo gledali—doma in v tujini—kot študentje in pozneje kot mladeniči smo se navduševali za enakopravnost in socialne pravice. Kmet, trgovec, rudar in minister—vsi enaki!

Naš tovariš Tito nam je to enakopravnost prinesel, dokler niso partizani stopili iz gozdov in hribov ter prevzeli oblast v naši mali Sloveniji.

Danes pa mi mlada gospa, ki je pred letom dni zapustila Ljubljano, pripoveduje o novi aristokraciji, o novi 'gospodi', ki vlada našo domačijo. Take zgodbe mi pripoveduje, da sem kar vesel, da v Avstraliji te nove 'aristokracije' ne vidim.

Vsem rojakom, raztresenim po Avstraliji, bi rad povedal, da se danes—na račun bosega in jadrnega naroda—šopirijo po Ljubljanci žene in hčere slovenskih ministrov in vladnih sil—kot se nikdar popreje niso šopirile družine bogatih Kranjcev in Kranjk.

Če me k temu sili žilca anti-komunistične propagande—dvomim. Hotel bi Vas prepričati, da so to dejstva, katerim morete verjeti—saj jih opisujejo osebe, ki so—kot jaz in Vi, nekoč—sanjali, kako

... drug drugemu smo brat ...

Naša aristokracija se sestavlja iz naših slovenskih deklet in mož. Niso nemški baroni in grofi, ter meščanske obogatele družine. To so političarji in njih žene, ki danes vozijo

zadnje modele ameriških avtov po ljubljanskih ulicah—ki zbirajo v svojih domovih zlat nakit in pariške modele večernih toalet.

Soproga slovenskega predsednika Vidmarja, Nada, rojena Stritarjeva, bivša radio-pekva, Ančka, rojena Levarjeva, bivša gledališka igralka, danes živijo luksuzno življenje. Njih stanovanje, njih oblačila, njih hrana, njih mošnjček, njihove zabave—niso ista, kot jih uživa delavec, uradnik, kmet in rudar.

Med tem, ko si vsaka slovenska družina ubija glavo, kako bodo kupili čevlje, da bo fant šel v šolo, oče v tovarno, mati v trgovino—se po beli Ljubljanci prevažajo ženkice naših 'ministrov' ter mogočnikov Slovenske 'Republike' v avtomobilih, ki jih avstralski ministri ne zmorejo, ki jih ulice Sydney-a redko vidijo. Njih domovi so obloženi s preprogami, nakradenim pohištvo ter 'rekviriranimi' umetninami. Te gospe ne pogrešajo bajnega nakitja, ki si ga vtikajo na komunistične vratove, ušesa, zapetja le, kadar so zabave izključno za 'partijce'. Tu so končala inetja in premoženja pobeelih trgovcev, umetnikov, posestnikov, bogatih kmetov—da, nekje je morala končati tudi moja skromna knjižnica, ki sem jo čuval in negoval kot mladenič.

Na tako enakopravnost se jaz požvižgam! Fašistična, hitlerjanska in komunistična korupcija je mnogo bolj okrutna kot korupcija v demokraciji, kjer se lahko postaviš na sod sredi ceste ter pričneš kričati o nepravici povzročeni, da daš vsaj duška jezi.

Ministri & Co. nimajo potrebe po naših paketih z nylon nogavicami, nekaj kil kave ter starim plaščem. Partija jim dobi po partijskih virih nylonce iz New Yorka, spodnje hlačke iz Pariza ter kavo iz Brazilije.

Ampak nylonce ter kavo ja treba plačati? Daj narode, plačaj davek, poženi pšenico, da gre v Nemčijo—saj partija dela za dobrobit in blagostanje—naših komunističnih koritarjev. Polni narode, polni korito, da bo vedno polno krač in potic! Zate, narode, ni potica in krača—ker narode Kranjski, preveč si butast, da bi znal uživati! Neslan krop in močnik jej Kranjec—ter očenaš zmoli za Tita & Co—ki so ti rodili in vzgojili tisto lepo besedo

enakopravnost!

In v tem prepričanju, krepko se stisnimo v vrste, zapojmo kako partizansko, ter se na domove razidimo z geslom, ki so jih očetje našega slovenskega komunizma učili ter prakticirali

—Smrt—narodu—svoboda fašizmu (pardon!) komunizmu!—

'Prmejduš', sedaj sem pa vse zmešal!

J.Z.

"Vsak narod spoštuj — svojega ljubi"

(A. M. Slomšek)

Naš dobri slovenski škof nas je tako učil. Za nas, ki smo Ahasonove usode, je njegov nauk še v toliko bolj primeren. Vredno je spoštovati druge narode, ker je pričakovati, da se nam bo z isto mero vrnilo. Če bi vsakdo na svetu v srcu nosil Slomškovo misel, ne bi bilo ne razdejanj, ne atomske bombe, ne "displaced persons". Ali ne bi bila tudi večina od nas doma? In bi morda ob tem času gledali, kako sonce zahaja za naše planine in ugibali, kdaj se bojo vrnile lastovke z juga. Tako pa smo na tujem in nam je težko srce, a misli so nam nevesele.

Rad bi vas opomnil, da ne pozabite domovine, kajti njej smo dolžni privrženost in ljubezen. Obudimo spomine, v kolikor smo o njej že marsikaj pozabili. Povejmo

gostoljubnost, ni umrla vse dolge veke. Vsekakor je pričakovati, da bo preživela nas in tudi naše zanamice.

Nam Slovanom je ta lastnost skupna, a edinstvena med evropskimi narodi. Celo v nemških knjigah so nam to priznavali. — Mnogi od vas se boste prav gotovo še iz šole spomnili tega stavka: "Stari Slovani so bili gostoljubni; tujece so radi sprejemali in jih pogostili". Tako je bilo zapisano v šolski čitanki. Kakor da je knjiga prav zdajle odprta pred mano, tako živo mi je ostal ta stavek v spominu. Morda mi je ostalo v spominu prav radi tega, ker sem se v tistih mladih letih čudil, da je kaj takega bilo vredno povdariti. Kaj ni to nekaj samo po sebi umevno? Ko sem v poznejši dobi prišel v

Materi moji

Mamica je kakor zarja,
zjutraj se smehlja,
ko še v postelji se dete
s sanjami igra.

Mamica je kakor luna,
vse noči bedi,
da počiva njeno dete
mirno, brez skrbi.

Mamica je kakor sonce,
srček njeñ je zlat
kakor žarek, ki posije
od nebeških vrat.

In zato nikdar nikomur
mamice ne dam!
Eno le na svetu širnem
mamico imam.

Fr. Neubauer.

to tudi onim, ki so naši, a niso na njenih tleh nikli. Pripovedujmo o njej tudi tujcu, ker ga bo to morda privedlo na Slomškovo misel.

Slovinci nimamo velikih osebnosti, ki bi jih ves svet poznal. Vendar smo imeli ljudi, ki so s svojim umom in smotrenostjo postopoma izoblikovali skromne, delavne, dobre in nadarjene poedince v eno skupnost—narod. Sposobni moške in vrline vseh so nas dovedli do te zavidne stopnje. Dobro bi bilo, da nekoč osvežimo spomine o našem razvoju in preteklosti. Danes mi je posebno na srcu tisto naše značilno narodno svojstvo, naša lepa vrlina, ki smo jo podedovali iz roda v rod iz pradavnih časov, ko je naša zgodovina pričela v petem stoletju. Ta vrlina, ki ji je ime

stik z drugimi narodi, se mi je pač misel često vračala na omenjeni stavek iz čitanke. Nič več se nisem čudil pisatelju. Drugim evropskim narodom je čut gostoljubja, blago rečeno, bolj tuj. Večkrat sem spoznal, da se prav v tem zelo razlikujemo od drugih—neslovanskih narodov; nam na čast.

Pri nas na Dolenjskem—kamor me najbolj vežejo moji spomini—je gostoljubje nepisani in od vseh spoštovani zakon. Vsakdo je ob vsakem času dobrodošel. Čim bolj

Publisher: Rev. R. PIVKO,
66 Gordon Street,
PADDINGTON, N.S.W.
(za cerkvijo St. Francis na
Oxford Street)
Tel. FA 4025

od daleč je prišel, tem večja je mera izkazane gostoljubnosti. Naša prva misel je bila sočustvenost in uslužnost; kajti tujec morda nima ne znancev ne prijateljev, ne pozna ne dežele ne navad, a jezik mu je tuji. — Predpostavljamo, da je bolj moder od nas, da je več sveta videl in več ve—izkazujemo mu vso naše spoštovanje. Jaz vem, da je vaša kakor tudi moja mati vselej našla časa za vsakogar, ga posadila za mizo in mu postregla in se predvsem zanimala za morebitne tuje težave. Tako je bilo pri vsaki dolenski hiši brez razlike; a verjamem, da tudi na Štajerskem, Koroskem, Gorenjskem, na Krasu ne drugače. Gostoljubje gre včasih nehoté celo preko vsake razumne mere. Utepli so si v glavo, da vsak popotnik še prav posebno žejo trpi. Če človeka pot nanese med zidanicami, bo moral vstopiti povsod, kjer so vrata odprta. Jaz sam sem, čésto že čez mero pogoščen, moral vsaj polič poskusiti iz vsakega soda in v vsakem vinskem hramu. Če ne bi vstopil bi pome-

mesto in nesebično in iskreno skrbeli zanj, da česa ne bi pogrešal. Tuja nam je bila sumnja ali nezaupanje. Izkazati uslugo in gostoljubje je preje bila čast in zadovoljstvo nego nadlega. Nismo vprašali ne za narodnost, ne za socialno stopnjo. Omalovaževanja niti ne vredni ni doživel med nami, a sami smo raje stopili v senco, da bi tujcu prepustili sončno stran.

V vseh dolgih letih 'potikanja' po svetu med različnimi narodi sem primerjal in tembolj spoznal našo lastno narodno vrednost. In sem ponosen nanjo. Tudi vi bodite! In jo ohranite! Gostoljubnost je naše veliko narodno izročilo. Ona je prva odlika našega naroda, dobrega kot vsakdanji kruh, nesebičnega kot sv. Martin. Narod s takimi odlikami ne more umreti. Tujci, kadar bodo spoznali našo srž, nas bojo cenili; a morda tudi vzljubili.

Vsakdo od nas lahko ponese slavo našega malega naroda v veliki svet. *Jernej Hlapec.*

NOT UNDERSTOOD

We move along asunder.
Our paths grow wider—
As the seasons creep
Along the years:
We marvel and we wonder
Why life is life?
And then we fall asleep.
Not understood.

Not understood.
The secret springs of action,
Which lie beneath
The surface and the show,
Are disregarded;
With self-satisfaction
We judge our neighbours,
And they often go,
Not understood.

ŽE SLAVČKI ŽVRGOLIJO, se
maj vesel budi;
Naj srca podarijo, kar lepi maj rodi;
Glej, rožic ti delimo, in vneti te
slavimo!
Devica ti premila, ne zvrzi rožic teh,
ki v venček jih zložila ljubezen nas
je vseh.
O čuj, srce boleče te kliče koprneče:
Marija, Marija, o Marija!

Not understood.
How trifles often change us!
The thoughtless sentence
Or the fancied slight
Destroy long years of
Friendship and estrange us,
And on our souls there falls
A freezing blight;
Not understood.

Oh God!
That men would see a little clearer,
Or judge less harshly
Where they cannot see;
Oh God; that men
Would draw a little nearer to one
another,
They'd be nearer Thee,
And understood.

Thos.Br.

Printed by Publicity Press (1938) Pty. Ltd., 71-75 Regent Street, Sydney, for the Publisher, Rev. R. Pivko, 66 Gordon Street, Paddington, N.S.W.

Zanimivosti od blizu in daleč

★V USA so imeli "Teden križarske vojne za svobodo". V tisočih ameriških mestih so izpustili v zrak s helijem napolnjene balone. Ti baloni so predstavljali delovanje organizacije "Crusade for Freedom". V balonih so bile listine z imeni onih, ki so prispevali za to "Križarsko vojno" za svobodo, katere glavno delo je v oddaji "Radio Svobodne Evrope", ki obvešča narode za železno zaveso o dogodkih v svobodnem svetu.

Po vsej Ameriki je bila ta teden zbirka za prostovoljne prispevke za novo radio oddajno postajo, ki bo zgrajena v bližini Monakovega na Bavarskem.

★"Takšnih stvari se ne da pozabiti" — Pod tem naslovom prinaša Slovenski poročevalec, da je gotovi Alojz Perne—doma iz Gorenjske—zaradi zločinov med zadnjo vojno pobegnil v Avstrijo, kjer si je pridobil avstrijsko državljanstvo. Kot avstrijski državljan si je priskrbel potni list za Jugoslavijo in bil na obmejnem bloku na Jesenicah aretiran kot vojni zločinec dne 13.3.1954 ter bil tridesetega aprila tega leta obsojen na dosmrtno ječo. Sodišče je namreč izjavilo, da je Perne še vedno jugoslovanski državljan, ker še ni izbrisan iz matičnih knjig v njegovi občini, niti ni prosil za izbris niti ni napravil zato potrebnih korakov—prošnje za izbris.

★Trst dobi TV postajo še letos. Slovenci se sprašujejo, če bo postaja oddajala tudi v slovenščini, oziroma ali bo imela tudi slovenski spored.

★Razstavní prostori ljubljanskega velesejma bodo na prostoru med Vilharjevo in Linhartovo ulico. Baragovo semenišče mislijo preurediti v hotel. Velesejem pa bi pravzaprav zamenjalo nekakšno razstavišče, ki ne bi bilo omejeno na kak določen čas v letu, ampak bi se na njem lahko vrstile različne razstave po gospodarskih panogah. Posamezno podjetje, ki vplača osnovni delež, postane s tem član razstaviščne skupnosti.

★V starosti 76 let je na Občinah umrla ga Marija Spacal, mati slikarja-umetnika Lojzeta Spacala.

★Udarec svetovno znane londonske ure BIG BEN slišijo prej v Avstraliji kakor v Londonu tik pod stolpom. Radijska postaja BBC prenaša zvoke udarcev in pride zato glas brezzično v Avstralijo s hitrostjo svetlobe, ki znaša 300.000 km na sekundo, medtem ko zvok sam s stolpa potuje s hitrostjo 330 m na sekundo.

★Atomi so tako majhni, da bi bili, če bi kapljico vode povečali na velikost zemlje, atomi v kapljici manjši od pomaranč.

★Iz pisma (27. apr.): "Vem dobro, da jim je težko po domovini, pa jaz rečem tako, premislite si, kaj pa imamo dobrega tukaj v . . . mi ostali? Bili sta kar dve grozni suši, da so ljudje več ur daleč vodo vozili, da so obdržali sebe in živino. Pridelki niso niti semena vračali. Leto 1953 je najprej pozeblo na eno petino, po hribih in dolinah ponekod stoprocentno, nato pa dež, da je uničila gorice peronospora do cela, da je malokje še kaj bilo ob novem letu na mizo postaviti; cena vina je na zadrugi Din 45, če prodam. Sadno drevje je popolnoma uničeno od kaparja.

Vse to je pognalo našo mladino v tovarne, doma se le starejši ljudje, ki pa niso zmožni pričeti na novo zaguliti in prenoviti gorice. Davki so grozni, življenske potrebščine so visoke. Kmetijskih delavcev sploh ni; zato pa mi nismo zmožni prenoviti kmetijstva ne strojno—kakor državno posestvo—na ročno pa sploh misliti ni, ker vse leze za boljšim zaslužkom v tovarne . . ."

★
LJUBLJANA IMA ZOPET "FIGOVCA"

Predlanskim so podrli v Ljubljani staro Figovčevo hišo, ki je bila nekdanj last Andreja Smoleta, prijatelja pesnika France-ta Prešerna. S tem je bilo tudi konec starodavne gostilne, ki jo je poznala vsa Gorenjska. Pri Figovcu so se namreč včasih vstavljali Gorenjci, ki so prihajali v Ljubljano z vozmi. Sedaj so odprli "Figovca"; Stupičevi hiši novega "Figovca." Nova gostilna, delo domačih podjetnikov, je menda prav okusno urejena.

★
TRNOVSKE VŠEČNOSTI IN NEVŠEČNOSTI

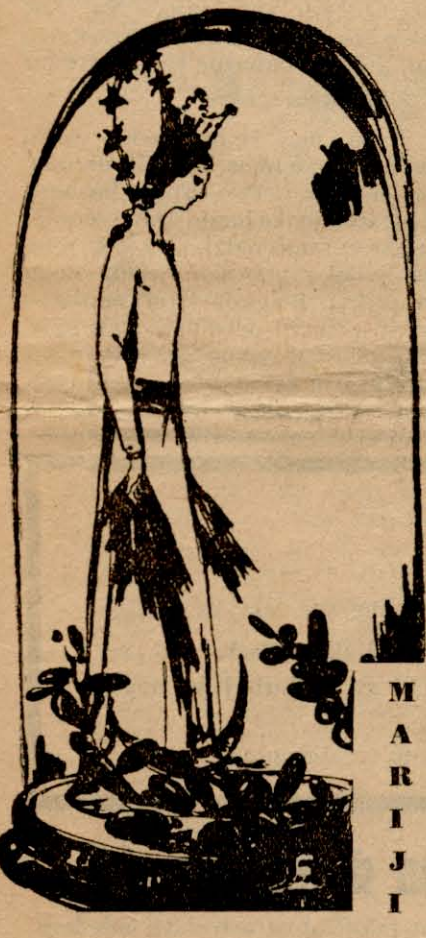
"Slov.poročevalec" piše 2. dec. o razmerah v južnem in jugozahodnem delu Ljubljane takole: "V ljubljanskem Trnovem najbrž najprej niso imeli ničesar, nato so dobili ljudsko šolo, telovadni dom, mladinski dom in še prej pa cerkev. Zatem je prišlo obdobje nevšečnosti. Izgubili so šolo, telovadni in mladinski dom, pustili pa so jim cerkev in neurejene ulice in ceste. Sedaj prihajajo nazaj, sicer počasi, toda gotovo, tudi všečnosti. Izdelani so načrti za sodobno osnovno šolo. Za njo so izbrali tudi že gradbeni prostor, ostalo pa je nerešeno vprašanje denarnih sredstev . . . Ni še dolgo, ko so se kulturni in politični delavci poprijeli zamisli ustanoviti kulturni dom. Ves južni del Ljubljane, južno od črte Rožnik — Grad — Golovec, nima ne kina ne gledališke dyorane . . ." — Za Trnovčane je bil čas pred vojno, kot sledi iz pisanja "Slov. por." čas všečnosti, tedaj so imeli poleg cerkve še osnovno šolo, telovadni in mladinski dom, sedaj — v času Titove vlade — pa je čas nevšečnosti, ostala je Trnovčanom samo še cerkev. Načrte sicer imajo, toda denarja ni!

★
KRONIKA IN ZAPISKI

Poročili so se:
gdč. Marija Filipič in g. Stanko Gruntar,
ga Marija Rakovitz in g. Karl Hren,
gdč. Marija Tahtalian in g. Norbert Žitnik.
Vsem tudi naše čestitke!

Zaročila sta se:
gdč. Zlatka Šmuc in g. France Bresnik.

Rojenice so prišle:
k družini Marko in Milka Novakovič, rodil se jima je prvi otrok;
k družini Marjan in Ray Sereni, dobila sta deklico;
k družini Lojze in Roza Krševič, ki ju je razveselil sinček Robert-Frančišek;
tudi k družini Lojze Štefana, a že lani, otrok je dobil ime Janez-Miha-Štefan.

M
A
R
I
J
A

nilo nič manj kot žalitev ali ošabnost.

Dolenjca je sama prijaznost in dobrota. Iz pesmi vam je poznano, kako ubogega Gorenjca obžaluje, ker "mrzel je led" in ga vabi, naj se z mrzlih planin k njemu pride gret. Morda se je pri njem, ker je prišel razmeroma najmanj v stik z zunanjim svetom, še posebno pristno ohranil oni prvobitni čut gostoljubnosti naših davnih dedov, ki so imeli običaj, tujcu ponuditi najbolje, kar so takrat poznali in imeli: soli in kruha.

Pojem tujca se je v našem narodu zлил s pojmom gosta v eno. Kdor je prišel od drugod, nam je bil dobrodošel gost. Naše prepričanje je bilo, da je on v mnogo bolj trdem položaju nego mi sami. Mi se bomo malo stisnili—smo rekli—ker smo doma, in za vse bo dovolj prostora; ni treba, da bi tujec med nami pogrešal toplino lastnega doma. Posadili smo ga k mizi; v družbi mu dali častno

D78

Sem Kranjceev Jurij...

JAKA

Živela sta Adam in Eva nekaj v gaju prekrasnem imela sta raj. A takrat na svetu se vedelo ni, da zvitni se Jaka tam v Šiški rodi.

So h krstu ga nesli oj, aja tu tu; so botri napili na zdravje juhu. So rekli, da zrastel bom velik

gospod a zrastel, pač zrastel sem velik falot.

Nedeljsko jutro . . . Gospa Jožica še vedno lenari v postelji. Je pred "težko" odločitvijo — ali naj gre k maši ali ne?

Ah! Udobnost je zmagala, odločila se je proti navadi — ostala bo doma. — Saj sem bila še vsako nedeljo v cerkvi. Vsaj enkrat naj izostanem! — Vsak izgovor je dober!

Še ni nazaj zadremala, ko jo že pokliče sosed: "Gospa Jožica, ne bi vzeli še mojega fantka danes s seboj k maši?"

Človek obrača, Bog pa obrne! — Tako je bila tudi to nedeljo v cerkvi.

VERA.

UGANKA: Kako napišeš "POLITIKA" z dvema črkama?

(Rešitev v naslednji številki. Kdor bo pravilno zadel, naj piše na Uredništvo "Misli". Slovenska knjiga za nagrado!)

"Zelo si bi želel pravo loterijsko številko!"

"Imate mogoče kakšno posebno željo?"

"Da, prvo nagrado, prosim!"

PO ŽELJI P. BENO KORBIČA SPOROČAM VSEM ROJAKOM DA NE DAJATI NOBENEGA DENARJA ZA NJEGOV "FOND" Urednik

KAM NAJ GREM?

Zima je tu. V nedeljo popoldne se dolgočasim.

"Hej, ti, kaj še nisi slišal? V nedeljo popoldne

27. junija

"SLOVENSKI DRUŽABNI VEČER"

"Hm, dobro je to. Da ja ne pozabim."

"Pa zakaj popoldne?" — "Saj veš, pozimi se zgodaj zmrzači in ne veš, kam bi se dal. Ob enajstih ponoči pa lahko greš že domov, da ne zaspiš. Torej

v glavni dvorani "Paddington Town Hall-a"

IGRA "SLOVENSKI ŠRAMEL". — PRVOVRSTNE KRANJSKE KLOBASE.

Vino in pivo naročite vnaprej. Rezervirajte sedeže. FL 1612 ali FA 4025

"MISLI"

Iščem štajerskega podjetnega fanta. Sem dekle 26 let, 170 velika, rojena Mariborčanka, vsestransko izobražena, preteklost neomadeževana. Ponudbe s sliko, ki se častno vrača, na naslov:

Plavc Lote, 22 Bougenwille St., Manuka, Canberra.

Viktor Javornik, fant 23 let, kinooperater, vešč angleščine, želim spoznanja z resnim in poštenim slovenskim dekletom 18-22 let z namenom poroke. Samo resne ponudbe na uredništvo "Misli" pod "Srečna bodočnost".

Kdor želi Mohorjeve knjige 1954 ali druge, ki jih je izdala Mohorjeva (ndš. Jegličev življenjepis, molitvenik "Mali Misal," družinski mesečnik "Vera in dom") naj piše na naslov: Rev. J. Mikula, 120 Waterloo Street, Osborne Park, Perth, W.A.. Za molitvenik "Večno življenje" . . . se obrnite na Rev. R. Pivko, 66 Gordon St., Paddington.

Iščem, kje se nahajata ga Leopoldina MOZINA in g. Darko SKOBERNE. Naj se javita na: Kristian Možina, press Cllocchiatti, Collins Road, St. Ives, PYMBLE, N.S.W.

Slovenci v Melbournu iščejo slovenskega krojača kje v okolici, da bi jim napravil obleke po domačih željah. Oglasi se naj na uredništvo "Misli" pod "Lep kraj".

VSEM ONIM, ki so poleg naročnine še posebej prispevali za "MISLI", se pristržno zahvaljujem: Ludoviku Kovačič, Tilki in Matevžu Hribar (po £4/-); družini Cirila Skala, Neimenovanemu (po £3/-); Stanku Ježu (£2/- za lani); Jožetu Novak, Francu Carlovini, Luki Schatter, Stanku Šubic, Ing. J. Ježu, Ivanu Brenčiču, Andreju Mavrič, Maksu Hartmanu (po £1/-); Jožetu in Mariji Plesničar, Savu Tory, Ivanu Počkaj, Cirilu Ivančič, Jožetu Gorup (po 10/- šil.) in Marku Berce (6/- šil.)

Express Agency in jadranska manufaktura

(zastopnik tržaškega LLOYDA)

KUPO-PRODAJA VSEH VRST HIŠ IN

STANOVANJSKIH ZEMLJIŠČ,

Vršimo vse vrste ZAVAROVALNIH POSLOV

MANUFAKTURNA TRGOVINA in POŠILJANJE

PAKETOV iz Avstralije in preko TRSTA—

pakiranje brezplačno

VSE ZA NAJNIZJE CENE.

Vsem Slovincem nudimo izredne usluge.

Za vse informacije se obrnite na

EXPRESS AGENCY . . . 270 William Street, Perth

Tel. BA 2709

Lastnik: F. Buktenica

V šolo sem hodil dolgih pot let; v klopi oslovski sem moral sedet'. Učitelj me vpraša: "Oj Jaka ti ti, al veš mi povedat', kje Šiška leži?"

A zvitni se Jaka odrežem tako: "Na hrastovi veji se "šiške" dobo!" Je vedel, da v glavi jaz nimam

sol, zato me nadalje več vprašal pač ni.

K dobremu, katoliško vernemu očetu pristopi sin in mu razodene tajno svojega srca: oženil bi se rad. Odbral si je nevesto. Očetovo čelo je postalo resno. Prime sina za roko in ga pelje v sobo. Tam gre pred razpelo, ki je viselo na steni in svojemu sinu reče: Prej kot oče blagoslovim tebe in tvojo izvoljenko, zaradi časti naše hiše in tvoje bodoče sreče, odgovori mi: Je tvoja ljuba zdrava?

"Da, oče."

Sedi in napiši ničlo! Prebiva rada doma, ljubi svoj dom?

"Da, oče!"

Zapiši spet ničlo! Je štedljiva? Delavna? Zna molčati? Potrpeti? Je miroljubna, ponižna, poslušna? Se razume v gospodinjstvu? Ima rada otroke?

Vsakokrat, ko je sin rekel na očeto vprašanje, da, mu je oče rekel: piši ničlo! Potem ko mu je postavil mnogo vprašanj in je sin imel mnogo ničel zapisanih, mu resno in svečano reče oče:

"Sedaj, predragi moj sin, sledi najvažnejše vprašanje: Na čast naše hiše in tvoje bodoče sreče reci mi: Je tudi pobožna tvoja nevesta?"

"Da, predragi oče!"

Tako, moj ljubi sinek! Sedaj pred vse one ničle, ki si jih napisal, zapiši eno! Vse druge lastnosti tvoje izvoljenke imajo pravo ceno in vrednost samo tedaj, ako je iskrena in globoko pobožna, vdana Bogu in cerkvi. Blagoslavljam te. Samo idi in pripelji nevesto v našo hišo. Naj bo tebi verna žena in meni ljubljena hčerka!

* * * * *

šest letna MILICA VUGEC

* je po nenadni bolezni difte- *
rije odšla k "dragemu Boge- *
cu", ki ga je toliko iskala in *
tako otroško ljubila. Veliko- *
krat so jo našli samo v kape- *
lici. — Milica, prosi za očka *
in mamico, bratov in sestric *
ne pozabi. Vse nas osrčuj, *
da bomo vsi ostali dobri in *
skromni, kot si bila ti ter *
Njega z vsem srcem ljubili *
zdaj in nato združeni vso več- *
nost. — Celi družini VUGEC *
naše iskreno sožalje.

* * * * *

Smrt je kruta, brez srca, kar vzame, več nazaj ne da.

šestletna Milica Vugec v Chullora Park,

g. Matevž Hribar v Munyang-u in g. F. Lubej je tragične smrti preminil v Queenslandu.

Mir in pokoj njim dušam. Iskreno sožalje žalujočim!

Veselje in žalost nas družijo vežejo

Tokrat nas je zbrala globoka, tiha žalost, novica o smrti mladega moža g. Matevža Hribarja v MUNYANG-u pri Coomi. — Vesel kot vedno, skrben in zdrav si se v nedeljo zvečer—2. maja—zabaval in veselil v družbi svojih rojakov. In prav ti rojaki-prijatelji so te pospremili naslednji terek dne 4. maja iz cerkve v Coomi k tako zgodnjemu grobu. Iz vseh strani so prihiteli Tvoji najboljši, oni, ki so poznali Tvojo poštenost in moško dobrosrčnost, ker so s Teboj delili isto pionirsko delo v oblikovanju mlade dežele, da si pribore svoj vsakdanji kruh ter si zagotove lepši obstoj; prišli so, da ob odprtem grobu zmolijo zate ter Ti prineso pozdrav mile domovine. Kolika bolest je prevzemala Tvojo tako drago, mlado ženo, gospo Tilko! In z njo so bili zbrani ob grobu s slovenskim duhovnikom patrom R. Pivkom ter okoliškim avstralskim kaplanom ga. Koren-ova, g. Ludvik Kovačič z g. Porokom, ki je prihitel iz Sydney-a, g. F. Hribar in g. Frank Rom z nečakom, g. Tone Stukelj, ga Butinar z možem Vinkom, ga Marinič z možem Egonom ter njegovim bratom Edi-jem, gospodje Počkaj, Stanko Vatovec, Rafael Pavlovec, umrlega sostanovalec, brata Pibrovec, Tone Torian, Tone Konda, Tone Žitnik, Jože Lipec, Lojze Frank, Vinko Joželj, Feliks Žnidaršič, Boris Šajn z bratrancem Danilom, Janez Mivec, Karl Pavlin, Julio Tomsic, družina Soskič, Rado Petrić, Milan Biološ, Milutin Hristič, zastopnik Selmer Eng. in še drugi nepoznani prijatelji. Kako trpka žalost je prevzemala vse te resne obraze ob odprtem grobu svojega prijatelja-rojaka z združenim iskrenim sočutjem ter nesebično pomočjo, ki so jo tako plemenito nudili potrji gospej ob njeni največji izgubi. Kot ena velika družina smo se v tihi in močni potrnosti poslavljali od Tebe, dragi Matevž, v prepričanju, ki nas tolaži obljuba prihodnje nesmrtnosti v siju upanja vstajanja in večnega življenja, da se bomo zopet enkrat videli v večnosti. Na svidenje pri Bogu!